Ч. 27. Пятниця 6 (19) лютого 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ — 40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ — 90
Поодиноке число 6 с.

Росийско-японьска війна.

З вістий, які доси наспіли з поля росийско-японьскої війни, трудно поки що змиркувати, як стоїть діло. Безпосередні вісти з одної і другої сторони приходять лиш через цензуру а тота, як звістно, перепускає лиш то, що для неї догідне. Кореспонденти великих анґлійских, німецких і американьских ґазет не можуть також богато розвідати, а ще труднійше їм посилати вісти із сторін, де майже зовсім нема телєґрафів. Отже більша часть тих вістий, які дістають ся тепер до Европи, то або лиш чутки надсилані з далекого Всходу, або таки місцеві фабрикати для роблення сензациї і реклями для ґазети, та сіть закидана на передплатників. З хаосу тих сензацийних вістий трудно вибрати правду, отже поки що треба приймати здорове зерно з половою.

З Йокагами доносять: Адмірал Тоґо доносить урядово, що японьскі торпедовці зачепили чотири росийскі кораблї. Обі фльоти відтак вернули ся. Успіх того атаку єсть такий, що Японцї суть панами на мори і без опору та перешкоди висаджують своє войско на корейске побереже. В тій вісти здаєсь бесїда про чотири росийскі кораблї: „Громобой,“ „Росия,“ „Рурик“ і „Боґатир,“ котрі дня 11 с. м. видобули ся із порту у Владивостоцї. Тоті кораблї хотїли переплисти через пролив Цуґару і видобути ся на широкий Океан, щоби опісля дістати ся до Порт Артура, але що з ними стало ся, й доси не знати. З першу говорено, що тоті кораблї взяли ся були бомбардувати місто Гакодате, але Японцї тому заперечили. Опісля говорено, що Японцї висадили ті кораблї у воздух, відтак знов, що їх затопили, а послїдні вісти з японьского жерела кажуть, що японьскі торпедовці пустили ся в погоню за росийскими кораблями, котрі поплили назад до Владивостока. Ся послїдна вість може ще наймовірнїйша.

Росийска аґентия телеґрафічна доносить з Порт-Артура: По битві під Порт-Артуром відступила ся японьска ескадра зі стратою трех кораблїв і поплила на полудне в сторону як до Чемульпо. В Ґензанї (на всхіднім побережу Кореї) сконцентрували Японцї 60.000 війска, котре має машерувати до Манджуриї. Надходять щораз дальші віддїли війска. Наша мобілїзация відбуває ся знаменито. В кріпости Порт-Артур оголошено стан облоги. Кріпость єсть така, що єї годі здобути. Командант Штефель видав проклямацию, котра успокоїла жителїв.

Намістник Алексїєв видав слїдуючий дневний приказ: Геройске війско і фльоту повірено менї з найвисшої сторони. Тепер, коли очи царя, Росиї і цїлого сьвіта звернені на нас, мусимо памятати о тім, що маємо сьвятий обовязок боронити царя і вітчину. Росия велика і могуча. Коли наш неприятель сильний, то повинно нам се додати нових сил, щоби ми єго побороли. Великий єсть дух росийского війска і моряків. Наша армія і наша маринарка мають богато славних імен, котрі нам в сій хвили повинні служити за примір. Бог, що завсїгди підпирає справедливу справу, зробить то також і тепер. Будьмо згідні і приготовлені до дальшої борби. Нехай кождий задержить спокій ума, щоби можна лекше сповнити свій обовязок; нехай кождий здасть ся на поміч Всемогучого, нехай сповняє си своє дїло і памятає, що молитва до Бога і служба для царя не суть нїколи страчені. Най жиє цар і вітчина! З нами Бог! Гурра!

Хіньский віце-король Юанчікаї подав до відомости французского ґенерала в Тієнцинї, яко найстаршого з ґенералів, які там тепер перебувають, що сконцентроване хіньского війска в Паотінґфу має на цїли лиш охорону границї хіньскої держави над рікою Лїну.

Указом царя з дня 10 с. м. іменований намістник для далекого Всходу, адмірал і ґен.-ад'ютант царя найвисшим командантом всїх военних сил на суши і мори на далекім Всходї. Після постанов росийского закона стоїть найвисший командант армії підчас війни, отже в

13)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше).

Майже вся місцева торговля в Чемульпо спочиває в руках Японців, котрі привозять тут свої товари і роблять ними велику конкуренцию другим купцям. При тім поступають они незвичайно зручно і оглядно. Насамперед роблять пробу з якимись виробами так, щоби то нікому не впадало в очи, а коли проба випаде добре, то ввозять дотичні товари поволи щораз більше, аж остаточно опанують ними весь торг. Они можуть свої товари пускати дешево, бо робота дома не богато їх коштує а перевіз недалекий і оплата за него невелика; тим побивають они всїх инших купців. До того причиняє ся ще й то, що Японцї дуже підприємчиві і не лякають ся навіть досить дорогих проб. Японцї в Кореї одинокі, що взяли ся до прибережної плавби; їх судна плавають вздовж корейского побережа і удержують правильну службу межи поодинокими портами.

Прибережна плавба знаходить ся тут в руках двох великих японьских товариств а то „Нінпон-Юшен Каїша“ і „Осака-Чосен Каїша“. Крім того ще й одна німецка фірма, Маєр і Спілка, має тут кілька своїх кораблїв. Росия крім одної стациї для ловлї китів ґр. Кайзерлїнґа на всхіднім побережу, не мала до недавна в Кореї зовсім ніяких інтересів торговельних.

Японцї виперли в Кореї навіть Американців, бо коли американьскі підприємцї з Кольорадо проєктували будову зелїзницї з Чемульпо до Сеуля, Японцї захопили будову в свої руки і так стали ся панами ситуациї. Від часу побудованя тої зелїзницї стало Чемульпо найпершим портовим і торговельним містом в Кореї. Вся привозова і вивозова торговля іде тепер через Чемульпо Як великий буває тут рух корабельний і торговельний, можна змиркувати із слїдуючих дат. В 1901 р. причалило було до Чемульпо 93 военних кораблїв а з тих 35 японьских, 21 анґлійских, 15 росийских, 11 французских, 5 австрийских, 4 німецкі, 1 італїяньский і 1 американьский. В тім самім роцї заплило тут 1036 кораблїв торговельних а з тих 567 японьских, між котрими було 304 пароходів; Кореї мали тут 369 джунок (малих суден вітрилових) і пароходів; Росия 21 пароходів; Америка вислала 8 вітрилових кораблїв і пароход; Анґлїя 4 а Німеччина 3 пароходи, Хіна 62 джунок а Норвеґія 1 пароход. Коли взяти на увагу скількість набору тих кораблїв, що стають в Чемульпо, то рік 1900 показав такі числа: Всего набору було 370.416 тон. З того було 400 японьских пароходів з 287.082 тонами; 261 корейских пароходів з 45.516 тон., 41 росийских пароходів з 27.999 тон., 2 анґлїйскі пароходи з 4416 тон. і 4 німецкі пароходи з 2918 тонами.

Чемульпо має широкі улицї, осьвітлені ясно ґазом, красні склепи, телефонову і телеґрафічну сїть, кілька гостинниць урядженых зовсім на европейский лад і межинародний дім клюбовий. Европейців і взагалї людий білої раси мешкає в Чемульпо дуже мало. В 1902 р. було тут всего 68 чужинців а з тих 29 анґлійского походження. Анґлїя мала лиш один дім торговельний, Америка два доми і вісім горожан, Франция один дім торговельний і шість горожан, Німеччина один дім торговельний і шїснайцять горожан, Італїя один дім і сім горожан, Росия дві фірми і чотирох горожан, Греция одну фірму і двох горожан; крім того було тут сїм Портуґальців, пять угорских горожан і двох Голяндців. Крім того суть тут ще й анґлїйскі та французскі місіонарі; сї послїдні мають тут величаву церков. Треба ще й то тут додати, що в Чемульпо єсть державна фабрика тютюну, котра виробляє головно папіроси.

З Чемульпо іде тепер зелїзниця до Сеуля, столицї Чосяну або „краю ранного спокою“, бо так називають Корейцї свій край; давнїйше треба туди було їхати кораблем, чи радше великою японьскою лодкою, котра удержувала правильну звязь межи Сеулем а єго портовим містом. Тодї їхало ся насамперед морем, попри великий остров Канґва, на котрім нинї на лївім боцї устя ріки Ган виднїють ся мури давного форту названого Мек Кі (Мас Кее). Се місце історичне і тому годить ся тут про него згадати. Американцї, як звістно, перші домагали ся від корейского правительства отворе-

сім случаю Алексїєв під безпосередною властию царя, а не мінїстра війни. Він репрезентує царя а его прикази мусять бути так виконувані, як би їх видавав сам цар. Специяльні поручення, які цар дав Алексїєву, признають ему ще більші права як ті, які признані законом его особі. Намістник має повідомляти безпосередно царя і то як найчастїйше о всїм, що він роз порядить, та о всяких підприємствах і походах, котрі переступають звичайні права намістника. Намістник має право за визначні успішні дїла підчас війни надїляти простих вояків воєнними ордерами, а старших лєкарів, кондукторів і кватирмайстрів іменувати офіцирами маринарки аж до ранґи поручника та надїляти їх ордерами Володимира четвертої кляси, Анни другої кляси і Станислава другої і третої кляси. Без попередного призволення царя не має намістник права запускати ся в переговори мирові, але в надзвичайних случаях може заключити роз'єм аж на протяг цїлого місяця.

Новинки.

Львів дня 18-го лютого 1904.

— **Відзначеня.** Є В. Цїсар надав учителеви мужескої школи народної ім. Цїсаревої Єлисавети у Львові Ем. Топольницкому золотий хрест заслуги.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс практиканта концептового Намістництва Брон. Гуперта зі Львова до Кольбушової; а асистента санїтарного дра Сенкевича зі Львова до Дрогобича і канцелїста Намістництва Кар. Скшивана з Лиманової до Нового Торга.

— **Заходом Тов. „Руских Жінок“** в Перемишли, відбуде ся в понедїлок дня 22 с. м. відчит дра К. Студиньского, проф. львівского унїверситету, на тему: Гетьман Мазепа в історії та лїтературі. Початок о год. 7 вечер.

— **З Тернополя.** Тернопільска філія „Просьвіти“ заповідає ряд популярних відчитів, котрі відбудуть ся в сали „Міщ. Брацтва“ 21 і 27 с.м., 6, 13, 20 і 27 марта. — Заходом „Міщ. Брацтва“ в Тернополи виставлено дня 7 с. м. мельодраму Кропивницкого „Дай серцю волю, заведе в неволю“. — Гімнастичне тов. „Сокіл“ в Тернополи рішило винаняти салю „Міщаньского Братства“ і урядити правильну пауку гімнастики для мужчин, жінок і дїтий; наука розпічне ся з днем 1 марта під проводом учителя п. Дигдалевича. — Дня 20 с. м. відбудуть ся в „Рускій Бесїдї“ в Тернополи збори повітові в справі заложення повітового комітету для збирання складок на будову народного театру у Львові; на збори приїде др. Евген Олесницкий.

— **З Черновець** пишуть: Президент краю князь Гогенльоге повідомив письменно торговельну палату в Чернівцях, що лїтом в Чернівцях с. р. розпічне ся будівля нового двірця і в першій мірі будівель варстатних, а 1 червня 1904 буде вже активована самостійна дирекция зелїзниць буковиньских.

— **З Нового Санча.** Льосоване записів довжних рускої бурси в Новім Санчи. Дня 14 лютого 1904 відбуло ся в льокалях товариства льосоване пожичок (записів довжних) на будову церкви і рускої бурси в Новім Санчи, при котрім вильосовані зістали слїдуючі числа, а іменно: 3, 7, 82, 116, 124, 283, 289, 351, 354, 364, 389, 664, 720, 864, 944, 1343, 1769, 1775, 1985, 2043, 2061, о чім видїл має честь повідомити властителїв записів. Видїл тов. руска бурса в Новім Санчи.

— **З „Труда“.** Отсим маємо честь повідомити, що робітнї наші виготовили гарний запас готової конфекциї дамскої в значнім виборі і після найновійшого фасону. Се новість у нас, котру, — як надїємо ся — піддержить наша патриотична суспільність численними закупнами. Заразом повідомляємо, що приймаємо все замовленя на конфекциї дамскі на міру і виготовляємо ті з нашого або доставленого нам материялу після найновійших фасонів. — Дирекция.

— **Новий тунель.** Дня 14 с. м. пробито один з найдовших галицких тунелїв при будуючій ся зелїзници Переворск-Динів. Ту зелїзницю буде Видїл краєвий. Пробитий тунель має 600 метрів довжини і в середині почасти єсть вимурований, по части виложений бетоном.

— **Убийство на весїлю.** На весїлю, що відбувало ся в домі селянина Івана Равского в Любіни великім коло Городка, убито оногди 21-лїтного паробка Гриня Войташка. Підозріного о убийство Стефана Яхницкого арештувала жандармерия і відставила до суду в Городку.

— **Крадїж в костелї.** З Навариї пишуть до одної львівскої часописи: До костела в Навариї закрав ся в ночи з суботи на недїлю тамошний селянин Петро Клем, розбив там цибориюм, порозкидав сьв. Дари по земли, порозбивав скарбонки і забрав гроші, які в них були. Злодїя викрито в той спосіб, що жиди вертаючи коло півночи, увидїли в костелї сьвітло і почувши якийсь підозріний шелест, повідомили о тім сейчас жандармерию і сусїдів. Окружено сейчас костел, а коли зібрані війшли до середини, побачили знищенє, якого злодїй наробив в костелї. Клема найдено укритого за сповідницею. Люди були так озлоблені, що коли би не жандармерия, були би злочинця убили на місци. В кишени злодїя найдено 5 К 92 с. Відставлено его до вязници.

— **Смертельний жарт.** В громадї Євзин на Угорщинї відбувала ся перед кількома днями забава, на котрій виголосив промову між иншими властитель більшої посїлости Нікіш. Говорив, очивидно стоячи, а за той час один з его приятелїв, Юрий Раделеску відсунув крісло; Нікіш хотячи по скінченій бесїдї усїсти, упав так нещасливо, що зломив хребетний стовп і помер на місци.

— **З львівскої архиепархії.** На конкурс з речинцем до 24 марця розписана парохія Скоморохи. — Канонїчну інституцию одержали оо.: Мих. Раковский на Букачівцї і Іван Колянковский на Бїлу. — О. Мих. Чайковский з Колтова переведений в пенсию. — О. Петро Пилипець іменований катехитом народних шкіл у Львові. — Новопоставлені презвитери іменовані сотрудниками оо.: Іван Чарторыский в Бережници шляхотскій, Роман Волощук в Цуцилівцях, Іполит Штогрин в Незнанові і Юліян Фациєвич в Урлеві. — Мінїстерство назначило на один рік дотацию для експонованого сотрудника в Сороках, які належать до парохії Дубківці.

— **З тов. св. Ап. Павла.** За благословенєм Високопреосьв. Митрополита відбудуть ся заходом Тов. сьв. Ап. Павла реколекциї для сьвященників в рускій духовній семинариї. Ре-

---

ня деяких корейских портів для межинародної торговлї і то довело було до війни. В червни 1871 взяли були Американцї приступом сей форт, і тут погиб їх поручник Мек Кі, котрий перший вступив до форту. Від него пішла і назва того форту. З корейскої залоги, зложеної з королївскої ґвардиї і людий, що звичайно полювали на тигрів, згинуло тодї у форті 243 а 20 ранених коло форту дістало ся до американьскої неволї. Корейцї боролн ся хоробро, але мимо того Американцї мали всего лиш 3 убитих і 10 ранених. Они здобули сей форт і ще чотири других та забрали з них 481 пушок по найбільшій части малого калїбру.

Минувши остров Канґва, в'їзджало ся до устя ріки Ган, котра стає тут дуже широка і творить довгий лиман, що заходить аж близько того місця, де лежить Сеуль. При кінцї того лиману був давнїйше на ріцї порт Мапо. Тут ставали судна і звідси їхало ся або верхом на кони до столицї або двигарі несли подорожних в носилках. Береги лиману суть зразу дуже красні і вкриті великими лїсами. На острові Канґва крім згаданого форту видко над берегом високі мури, що окружають головне місто на острові. Мури тоті тягнуть ся то долиною понад сам беріг, то горами на кілька миль далеко, а з тої сторони як ріка видко в них велику склеплену браму, котрою в'їзджає ся до міста. Чим дальше в глубину лиману, тим пустїйші стають береги і лиш тут або там видніють ся корейскі села обсаджені деревами а в них нужденні хати покриті соломяною стріхою.

Нинї тою дорогою вже нїхто не їздить і видко на нїй хиби лиш джунки корейских рибаків. Подорожних і всяке добро перевозить з Чемульпо довга на 45 кільометрів японьска зелїзниця, уряджена зі всякими вигодами, як би де небудь в Европі і як би не косоока та малого росту японьска служба зелїзнична та не високі Корейцї в своїх дивовижних капелюхах, чоловік не знав би навіть, що їде в Кореї.

За несповна півтора години їзди стаємо в столици Кореї. Як она називає ся? Нїмцї пишуть і вимавляють Söul, а ми привикли повтаряти за ними і кажемо звичайно „Сеуль“; Французи вимавляють так само, а пишуть Seoul; Анґлїйцї кажуть „Сіуль“ а пишуть Syool, а самі Корейцї називають свою столицю „Соуль“, причім сам звук „у“ вимавляють з легеньким придихом так, що чути нїби слово Совуль і длятого навіть дехто так і пише сю назву. Єсть то одно із найбільших міст на далекім Всходї. Цїле місто обведене довкола величезним муром довгим на 20 кільометрів а високим на 8 до 12 метрів, через котрий можна лиш 8 брамами в'їхати до середини.

Але то не цїле се місце межи мурами замешкане; мури тягнуть ся почерез всїлякі горби та гори, де не можна би поставити нїякої хоч би як нужденної хатчини. Они служать до оборони, а саме місто лежить посередині, мов би рій пчіл в улию. Горби суть майже зовсім пусті, лиш на однім з них, званім Нам Сау, стоять чотири камінні башти, на котрих що ночи горить огонь та сповіщає мир і безпечність полудневим провінциям. Тоті огнї походять ще з тих часів, коли то підчас нападів люди з одного горба до другого давали собі знати, що іде ворог.

Отже в тім замкненім місцї стоїть яких 35.000 домів а в них жиє около 220.000 людий. Більша часть тих домів то нужденні хати, вкриті соломяною стріхою, а між ними вузонькі улички, повні болота і сморду. Коли подивити ся на них з якої вежі, то они виглядають як купки сїрої землї а улички між ними то як ті діри, що миши поривіть на поли. Але й три улиці, котрі виглядають зовсім на европейскі; они на 50 метрів широкі і вишутровані гладонько. Одна з них іде самою серединою міста від всхідної до західної брами а по нїй їздить — електричний трамвай. Боками тих улиць тягнуть ся рови, в котрі спливає всяка нечистота з домів. Ровів тих нїхто не чистить і они через цїлий рік творять баюри, з котрих розносить ся страшенний сморід по цїлім містї. Лиш коли з весни лїд тає, або коли лїтом впаде дощ, то природа сама їх трохи очистить.

На право від згаданої улиці, котрою їде трамвай, піднимають ся горби а на них видніють ся дві цїсарскі палати, одна стара опустїла, ще з того часу, коли ві Японцї в давних часах спалили, а друга нова, від котрої іде на лїво широка улиця до мінїстерств. Иньші горби в містї заняли Анґлїйцї, Росияни та Японцї для своїх посольств. Найвисше примістив ся французско-католицкий інститут. Будинки заграничних посольств примістили ся коло західної брами. Суть то по найбільшій части величаві будівлї обведені довкола красними городами і творять найзнатнїйшу часть міста.

Публичних будинків в Сеули дуже мало і они не дуже визначні. В тім місци, де в середині міста сходять ся головні улиці, стоїть рід деревляного павільону а в нїм висить величезний бронзовий дзвін, котрий має бути третим в ряду найбільшим на сьвітї. З написи на нїм видко, що ним дзвонять вже чотириста лїт на знак, коли мають замикати і отвирати брами міста.

В панорамі міста впадають найбільше в очи криші двох великих будівель обведених муром, а то нової і старої палати цїсарскої. Однакож назва „стара“ і „нова“ не показують дїйстної ріжницї віку, бо звичайно називає ся новою тота палата, в котрій цїсар случайно мешкає, а тота, що часово стоїть порожна, називає ся старою; по правдї теперішна нова палата єсть старшою, як тота, що стоїть порожна. До палати вхо-

колекциї зачнуть ся в понеділок 22 с. м. точно о год. 6-тій вечером, а закінчать ся в четвер 25 с. м. спільним Богослуженем. Ті з Всч. Отців, що схотять взяти участь в сих реколекциях, зволять ласкаво зголосити ся до Вс. О. Ев. Гузара у Львові, ул. Кампяна ч. 15, найдальше до 19 с. м. перед полуднем. Приміщене і удержане найдуть замісцеві учасники в духовній семинариї, за що зложать квоту 6 корон, котрі просить виділ під повисшою адресою прислати. — *Виділ.*

— **Тернопільска філїя „Просьвіти"** заповідає люстрациї читалень, получені з популярно-науковими відчитами, а по можности також з співами, декламациями і т. и. Дня 21 с. м. відбудуть ся люстрациї читалень в Настасові, Білоскірцї, Микулинцях і в Цеброві; 28 го в Ходачкові малім, в Гаях великих, в Чернилові рускім і в Луцї великій; 6 марця в Білій, в Забойках, в Заставю і в Скоморохах; 13 марця в Драганівцї, в Петрикові, в Курниках шляхоцких, в Городищу і Буцневі; 20 марця в Ладичині, Людвиківцї, Острові і Смиківцях; 27 марця в Заставю, Теклївцї, в Бірках вел. і в Денисові; 17 цьвітня в Довжанцї, Воробіївцї, Прошовій і в Черниховї; 24 цьвітня в Плесківцях, Янківцях, Носівцях і Глядках; 1 мая в Висипівцях, в Дичкові, Зарудю, Мишковичах; 8 мая у Мшанци, в Романівцї, Ходачкові вел. і в Чистилові; 15 мая в Мариянцї, в Івачеві горішнім, Купчинцях, Курівцях і в Глубічку вел.; 22 мая в Ігровици, Серединках коло Буцнева і в Стегниківцях.

— **Ювилейний дар для Лисенка.** Як доносить „Кiевская Старина," складки з нагоди Лисенкового ювилею дійшли з кінцем січня до суми 6159 рублїв 78 коп. З тих гроший 1000 рублїв призначено на видане творів Лисенка, а прочу суму разом з датками, які ще прибудуть, оберне ся на закупно для ювилята, після єго вибору, оселї коло Києва, де він лїтною порою міг би найти відпочинок по тяжких зимових трудах. Окрім того підчас празнованя ювилею прислали деякі почитателї українського композитора до редакциї „Київскої Старини" 207 рублїв 49 коп. яко основний капітал для відкритя в Києві музичної школи ім. Лисенка.

— **Конкурс.** Видавництво місячника „Молодіж" розписує конкурс на одно оповідане пригоже для молодїжи середних шкіл, під такими услівями: Премія за найлучше оповідане (змісту довільного, але все поважного, виносить 30 К; оповідане має бути оригінальне, нїгде ще не друковане і принайменше на три аркуші друку довге; автори надішлють свої працї найпізнїйше до 25 марця 1904 на адресу Евг. Мандичевского, ред. „Молодїжи" в Тернополи; кожде оповідане має мати значок, а в окремій, запечатаній коверті має бути подана адреса автора; до осуду надісланих праць упрошені панове: Василь Білецкий, ц. к. проф. ґімназ., др. Вол. Коцовский ц. к. проф. сем. учит. і Кость Паньківский; непреміованими оповіданями редакция „Молодїжи" буде могла користувати ся, коли автор виразно тому не супротивить ся і не вкаже адреси, під якою праця буде могла бути звернена.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 18 лютого. Вчера відбуло ся на Штайфельдї коло Вінер-Найштадт в присутности членів австрийскої і угорскої Делеґациї пробне стрілянє з нових пушок польних. Нові пушки дають 8 вистрілів в протягу 47 секунд, підчас коли дотеперішні давали 4 вистріли на мінуту і 10 секунд.

Будапешт 18 лютого. Великі дощі, що падали через кілька днів, викликали повінь ріки Кереш. Вода залила місцевість Брад. Шкода єсть дуже значна. Ріка Ріма залила всї місцевости коло Ріма-Сомбат; часть сего міста стоїть під водою.

Берлин 18 лютого. З Петербурга доносять, що покликано резерву, котрою заповнено люки наставші внаслїдок висилки части армії на Всхід. Удержує ся чутка, що становище Алексїева ослаблене.

Петербург 18 лютого. З Баку доносять: Дня 16 с. м. відправило вірменьске духовеньство торжественне богослуженє за успіх російского оружия. Під конець богослуженя, коли сьпівано царский імн, кинув хтось бомбу на духовеньство, котра ексльодувала і поранила кількох людий. Дві особи в наслїдок ран померли. Коли опісля трохи втихомирило ся, зібрані несучи портрет царя, виступили перед палату ґубернатора і вручили єму зібрані на борзї 1000 рублїв на ранених.

Льондон 18 лютого. З Тієнцину доносять о кровавій борбі над рікою Ялю. Намістник Алексїєв мав вже виїхати до Мукдена. В Ню-Йорку одержали вість з Чіфу, що в Ріджупо вийшло на беріг 2.500 Японців, але козаки їх побили. Японьске правительство заперечило тому. З иньшої сторони доносять, що 2.000 российского війска окупувало Нючванґ.

Льондон 18 лютого. Після вістий з Кобе потверджують урядові донесеня, що японьскі лоди торпедові виконали в недїлю рано атак на Порт Артур і стріляли там до стоячого в порті российского корабля фрахтового та стоячі поза портом кораблї российскі. Японьскі кораблї відплили опісля назад, не потерпівши ніякої шкоди.

Льондон 18 лютого. Японьска амбасада потверджує вість о новім атаку японьских торпедовців на Порт Артур дня 14 с. м. і додає, що один российский корабель знищений.

Порт Артур 18 лютого. Вість о виступленю Японців на беріг в Кінвантау не потверджує ся. Над рікою Ялю спокій. Як зачувати, Японцї старають ся підбурити Хунхузів (давних хіньских робітників, що зайшли були до Манджурії і тепер поробили ся там розбишаками) до нападу на манджурску зелїзницю.

дить ся широкою улицею званою палатовою. Вхід творить велика брама з трома каблуками, перед котрою стоять на сторожи два величезні камінні льви дивної роботи. Середина палати складає ся з множества подвір та всїляких будинків, в котрих мешкають двірскі урядники, міністри, писарі, прибочна ґвардия, служба палатова, бігуни і т. д. Особи цїсаря стереже ґвардия з 500 людий, а войско цїсарске в силї 4000 мужа, котре ще до недавна творило цїлу корейску армію, мешкає в окремих касарнях в містї.

Перейшовши два головні подвіря палати, входить ся на трете, де знаходить ся авдиенцийна сьвітлиця цїсаря, в котрій він приймає торжественно високих достойників і заграничних послів Тота сьвітлиця стоїть на подвійній терасї, обведеній марморовими стїнками, на котру виходить ся трома сходами; середні сходи призначені лиш для цїсаря, єго виносять туди або зносять в носилцї. Цїла тота сьвітлиця спочиває на високих стовпах, помальованих в долинї білою, в горі червоною краскою; стеля сьвітлицї вимальована богато червоними синими і зеленими красками. Поміст сьвітлицї єсть вистелений матами а на нїм напроти входу єсть підвисшене, на котрім під красно вирізьбленим бальдахіном стоїть трон для цїсаря. З того трону очи володїтеля дивлять ся крізь отверті двері на подвійну терасу, а звідси на чотирокутну площу, виложену плитами, де написи на двайцяти стовпах вказують місця, на котрих мають стояти всїлякі вельможі і урядники підчас торжественного принятя. Найдальше з тих місць єсть вже так далеко, що достойну особу монарха ледви ще видко. Головна гадка сеї величезної сьвітлицї авдиенцийної єсть дивним дивом, така сама як і великих перских сьвітлиць тронових з часів Дарія аж до шаха Наср-еддіна.

На сусїднім подвірю стоїть другий красний будинок; то лїтна палата посеред льотосового ставка, сперта на 48 камінних стовпах. Будинки цїсаря, цїсаревої і наслїдника престола знаходять ся в північній части палатових будівель і складають ся з цїлого ряду двірків, подвір та кіосків. Нова палата єсть сполучена зі старою, віддаленою на кільометер, довгим критим коритарем; в нїй містить ся множество всїляких будинків, подвір, городів, ставків, мостів і лїтних помешкань. Всї они мають бути дуже красні, але приступ тепер кождому заборонений.

З будинків призначених для цїлий релїґійних в Сеули дуже мало. Найважнїйшою єсть сьвятиня Конфуция, відтак сьвятиня неба, в котрій подібно як і в Хінї раз до року приносять жертву, а відтак ще кілька сьвятинь божка війни, такого самого, до якого молять ся й Хінцї. На подвірю в палатї єсть біла марморова паґода, зі щораз висшими зарубами, украшеними сценами з будаістичних письм. Сей памятник як і плита на велечезній черепасї з ґраніту показують, що в самій серединї міста стояв колись важний будаістичний монастир.

Крім Корейців жиє в Сеули також богато Хінців, а ще більше Японців; Европейців та Американців дуже мало; а всї они щезають в тій масї людий, що тут ходить улицями в білих штанах, білих полотнянках та білих панчохах.

(Дальше буде).

Курс львівский.

Дня 17-ого лютого 1904.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	540 -	550·
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	573·—	583 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350 —	375· -
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	99·20	—·—
Банку гіпот. 5% преміов.	111·—	—·—
Банку гіпот. 4½%	101·—	101 70
4½% листи застав. Банку краєв.	102 20	102.90
4% листи застав. Банку краєв. .	99·—	99·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99 20	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99 40	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	99·—	100·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99 60	100 30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем	102 50	—·—
„ „ „ „ 4½ %	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99 50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	— —	— —
„ „ 4% по 200 кор.	99·—	99 70
„ „ м. Львова 4% по 200К.	98·—	98 70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	77·—	82 —
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	53·60	54 60
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	28·60	29 60
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	— —
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	65·—	69·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	21·—	22·—
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·25	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·—	117·60
Долляр америк.	4·80	5· -

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).